

Sygn. akt: VII C 643/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy wL. VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M. i T. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powodów solidarnie M. M. i T. W. kwotę 6.530,39 zł (sześć tysięcy pięćset trzydzieści złotych 39/100) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 6.080,39 zł od dnia 16.03.2013 r. do dnia zapłaty;

- 450,00 zł od dnia 26.04.2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo co do kwoty 68,88 zł;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 1764,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w L.) kwotę 280,48 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów postępowania.

Sygn. akt VII C 643/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 26 kwietnia 2013 roku, skierowanym przeciwko (...) S.A. w W. powodowie M. M., T. W. domagali się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 6599,27 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 6149,27zł od dnia 16.03.2013r do dnia zapłaty i od kwoty 450zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powodowie wskazali, że w dniu 12.02.2013r miała miejsce kolizja komunikacyjna, podczas której został uszkodzony pojazd stanowiący własność powodów marki O. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Powodowie zgłosili szkodę w dniu 15.02.2013r

poprzez infolinię. Strona pozwana sporządziła kalkulację szkody i wypłaciła powodowi kwotę 2784,59zł. Powodowie zlecili sporządzenie prywatnej opinii rzeczoznawcy, który ustalił, że wysokość kosztów naprawy pojazdu powoda na dzień szkody wynosi 8.933,86zł. Na dochodzoną pozewem kwotę składa się kwota 6149,27zł wynikająca z różnicy pomiędzy kwotą odszkodowania wypłaconą przez stronę pozwaną, a wysokością szkody oraz kwota 450zł jako koszt sporządzenia opinii prywatnej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o wydanie rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu obciążających powoda. W uzasadnieniu pozwana podniosła, że przedłożona przez powoda opinia stanowi dokument prywatny, w konsekwencji nie może stanowić dowodu, że szkoda w pojeździe powoda wyniosła jak w przedłożonej przez powoda kalkulacji. Strona pozwana wskazała nadto, że wykonany przez nią kosztorys naprawy uwzględnia ustalony zakres uszkodzeń przy uwzględnieniu m.in. urealnionych cen części zamiennych, nieoryginalnych, z uwagi na to, że choć są one tańsze, posiadają taką samą jakość co części pochodzące z autoryzowanych serwisów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2013r doszło do kolizji drogowej, w której został uszkodzony samochód marki O. (...) o nr rej. (...) należący do powodów. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Powodowie zgłosiły szkodę w dniu 15 lutego 2013r. poprzez infolinię.

Strona pozwana wszczęła postępowanie likwidacyjne. Decyzją z dnia 23.04.2013r strona pozwana przyznała poszkodowanym odszkodowanie w wysokości 2784,59zł.

dowód:

- akta szkodowe,
- decyzja z dnia 23.04.2013r k-18 w aktach szkodowych
- kalkulacja szkody sporządzona przez stronę pozwaną k-9

Powodowie zlecieli wykonanie prywatnej ekspertyzy w zakresie wyceny szkody. Z wykonanej prywatnej kalkulacji szkody wynika, że koszt naprawy samochodu powodów wyniesie 8933,86zł. Za sporządzenie wyceny powodowie zapłacili 450 zł.

dowód:

- prywatna wycena szkody k-11-24
- faktura VAT nr (...) k-25

Wysokość szkody w samochodzie powodów marki O. (...) o nr rej. (...) powstałej na skutek zdarzenia z dnia 12.02.2013r wynosi : **8864,98zł.**

Optymalne przywrócenie przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 12.02.2013r wymaga użycia w naprawie nowych części zamiennych, takich jakie uległy uszkodzeniu.

dowód:

- opinia biegłego L. S. k.63-72

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w zasadniczej części.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. i nast. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Zgodnie z treścią art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy uszkodzonego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które uszkodzony poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkodą majątkową jest to różnica między stanem majątkowym uszkodzonego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby uszkodzonej. Z przepisu art. 361 § 2 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody.

Podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku uszkodzonego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe, niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, Biul. SN 2003, z. 6, poz. 4), przy czym uszkodzonemu należy się nie tylko zwrot poczynionych przez niego przy tej naprawie nakładów, ale i zwrot robocizny z uwzględnieniem przyjętych, z reguły w miejscu zamieszkania, stawek robocizny za tego rodzaju usługi (wyrok SN z dnia 11 grudnia 1997 r., I CKN 385/97, LEX nr 50530).

Bezspornym jest, że w wyniku kolizji z dnia 12 lutego 2013 roku uległ uszkodzeniu samochód powodów, a podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz to, że powodom z tego tytułu należy się odszkodowanie. Pozwany wypłacił powodom tytułem odszkodowania kwotę 2784,59 złotych. Sporna między stronami była wysokość należnego odszkodowania ponad tę kwotę. Pozwany uważał, że kwota ta wyczerpuje w całości roszczenie powodów, powodowie natomiast twierdzili że jest ona zaniżona.

W ocenie Sądu otrzymana przez powodów kwota tytułem odszkodowania nie rekompensuje w pełni doznanej przez nich szkody. Na dowód swych twierdzeń o wysokości poniesionej szkody powodowie przedłożyli kalkulację naprawy dokonaną przez niezależnego rzeczoznawcę, z której wynikało, że rzeczywisty koszt naprawy samochodu wyniesie 8.933,86 złotych wraz z podatkiem VAT. Natomiast powołany biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów L. S. ustalił, że łączny koszt brutto naprawy samochodu powoda przy zastosowaniu nowych, oryginalnych części wyniesie 8864,98 złotych. W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, sporządzona zgodnie z zasadami kosztorysowania napraw pojazdów, stąd brak jest podstaw do jej podważenia.

Sąd podziela także wyrażony przez biegłego pogląd, że z technicznego punktu widzenia właściwą jakością naprawy pozwalającą na optymalne przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego gwarantuje jej wykonanie zgodnie z procedurami i technologią naprawy producenta. W opinii biegły wskazuje, że części oryginalne spełniają wszelkie wymagania technologiczne i posiadają właściwe parametry. Wymaga tego technologia naprawy producenta oraz procedury stosowane w serwisach.

Odnosząc się do ustalenia wysokości odszkodowania w oparciu o ceny nowych oryginalnych części samochodowych należy wskazać, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 12.04.2012r. (sygn. akt III CZP 80/11) „zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie uszkodzonego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi”. Stosowanie potrąceń amortyzacyjnych dopuszczalne jest tylko w wyjątkowych

sytuacjach, tzn. tylko wówczas kiedy zastosowanie nowych części prowadziłoby do wzrostu wartości całego naprawionego pojazdu. W takiej sytuacji odszkodowanie może ulec pomniejszeniu wyłącznie o kwotę wzrostu wartości pojazdu w stosunku do stanu sprzed szkody. SN wyraźnie wskazał, iż ciężar dowodu wykazania wzrostu wartości pojazdu w porównaniu do stanu sprzed szkody spoczywa wyłącznie na zakładzie ubezpieczeń. Sąd podkreślił także, iż stosowanie potrąceń amortyzacyjnych w każdej sytuacji, kiedy uszkodzony pojazd był pojazdem używanym przez pewien czas - jest nieuprawnione i nie znajduje potwierdzenia w obowiązujących normach prawnych. Zakład ubezpieczeń nie jest uprawniony do narzucania poszkodowanemu, wbrew jego woli, użycia do naprawy uszkodzonego pojazdu części nieoryginalnych. Pozwana nie udowodniła wzbogacenia powódek w związku z zastosowaniem części nowych oryginalnych. Jedynie w przypadku gdyby koszt naprawy samochodu był wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ograniczałoby się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.02.2002 r., V CKN 903/00, OSNC 2003/1/15). Taka sytuacja jednak w niniejszej sprawie nie wystąpiła. Wskazać przy tym należy, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410). Poszkodowany nie musi zatem naprawiać pojazdu, może sprzedać go zachowując wypłacone odszkodowanie, może go naprawić tylko częściowo, dokonać naprawy własnoręcznie bądź użyć do naprawy części używanych lub podróbek.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że powództwo jest zasadne w przeważającej części, co do kwoty należności głównej 6.080,39 złotych (8864,98-2784,59). Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. Dalej idące powództwo tj. co do kwoty 68,88zł Sąd uznał za niezasadne, przyjmując za podstawę wyrokowania opinię biegłego sądowego.

Sąd uwzględnił również powództwo co do kwoty 450 złotych tytułem zwrotu zapłaty za fakturę VAT wystawioną za wykonanie na zlecenie powoda kalkulacji naprawy samochodu przez niezależnego rzeczoznawcę. O możliwości wliczenia takiej kwoty do sumy odszkodowania orzekł Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18.05.2004 r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117). Jako że kosztorys dokonany przez pozwanego jest rażąco zaniżony, a powodowie nie posiadają fachowej wiedzy do oceny jego prawidłowości, byli niejako zmuszeni do przejścia obowiązków pozwanego w tym zakresie i wykonanie kalkulacji naprawy, tak by móc określić wysokość swego roszczenia.

Powodom od zasądzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe liczone w sposób wskazany w art. 817 § 1 k.c. W jego świetle ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o zdarzeniu. Skoro powodowie o przedmiotowym zdarzeniu poinformowali pozwanego w dniu 15 lutego 2013r pozwany winien do dnia 15 marca 2013 roku wypłacić odszkodowanie. Pozwany wypłacił powodom przed upływem tego okresu jedynie kwotę 2784,59 złotych. Żądanie odsetek ustawowych od dnia 16 marca 2013r roku jest więc zasadne.

Jeśli chodzi o żądanie zwrotu kwoty 450 zł wynikającej z faktury VAT za wycenę rzeczoznawcy, powodowie mogą się jej domagać dopiero od dnia wniesienia pozwu tj. 26.04.2013r o czym Sąd orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powodowie są stroną wygrywającą w sprawie, której pozwany winien zwrócić w świetle powyższej regulacji koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Na zasądzone w pkt III koszty procesu składa się opłata od pozwu w wysokości 330 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł. ustalone w oparciu o §6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002r. Nr 163 poz. 1348 z późn.zm.) oraz uiszczona przez powoda zaliczka na wynagrodzenie opiniującego w sprawie biegłego w wysokości 200 złotych, opłata skarbową za udzielone pełnomocnikowi powoda pełnomocnictwo w wysokości 34 złotych.

Rozstrzygnięcie z pkt IV znajduje uzasadnienie w treści art. 80 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r. Nr 167 poz. 1398 z późn.zm.). Powodowie uiszcili tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego kwotę 200 złotych. Biegłemu zostało przyznane wynagrodzenie w wysokości 480,48 złotych, z czego wypłacono je z zaliczki uiszczonej przez powodów w kwocie 200 złotych . Do rozliczenia pozostała kwota 280,48 złotych tytułem różnicy pomiędzy zaliczką uiszczonej, a wykorzystaną.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.